

arrest

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEWARDEN zittingsplaats Leeuwarden

Afdeling strafrecht

Parketnummer: 21-003701-24
Uitspraak d.d.: 2 juli 2025
TEGENSPRAAK

Arrest van de meervoudige kamer voor strafzaken van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Leeuwarden, gewezen op het hoger beroep, ingesteld tegen het vonnis van de politierechter in de rechtbank Noord-Nederland van 23 augustus 2024 met parketnummer 18-330981-23 in de strafzaak tegen

Het hoger beroep

De verdachte heeft tegen het hiervoor genoemde vonnis hoger beroep ingesteld.

Onderzoek van de zaak

Dit arrest is gewezen naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van het hof van 18 juni 2025 en, overeenkomstig het bepaalde bij artikel 422 van het Wetboek van Strafvordering, het onderzoek op de terechtzitting in eerste aanleg.

Het hof heeft kennisgenomen van de vordering van de advocaat-generaal, zoals hierna weergegeven. Deze vordering is na voorlezing aan het hof overgelegd.

Het hof heeft verder kennisgenomen van hetgeen door verdachte en zijn raadvrouw, mr. J.C.H. Pronk, en de gemachtigde van de benadeelde partij naar voren is gebracht.

Het vonnis waarvan beroep

De politierechter heeft bij vonnis van 23 augustus 2024 verdachte veroordeeld ter zake van de onder 1 subsidiair en 2 tenlastegelegde feiten tot een taakstraf van tachtig uren, subsidiair veertig dagen hechtenis, met aftrek van voorarrest. Daarnaast heeft de politierechter de vordering tot schadevergoeding van de benadeelde partij De L. toegewezen tot een bedrag van € 1.220,80, vermeerderd met wettelijke rente en oplegging van de schadevergoedingsmaatregel en voor het overige deels afgewezen en deels niet-ontvankelijk verklaard. De politierechter heeft de vordering tot schadevergoeding van de benadeelde partij S. toegewezen tot een bedrag van € 618,06, vermeerderd met wettelijke rente en oplegging van de schadevergoedingsmaatregel en voor het overige afgewezen.

Namens verdachte is beperkt hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis. Het hoger beroep is enkel gericht tegen de veroordeling in het vonnis voor hetgeen verdachte onder 2 ten laste is gelegd.

Het hof zal het vonnis waarvan beroep voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen vernietigen omdat het tot een andere strafoplegging komt en daarom opnieuw rechtdoen.

De tenlastelegging

Aan verdachte is, voor zover aan de orde in hoger beroep, tenlastegelegd dat:

2.
hij op of omstreeks 7 mei 2023 te Emmen, D. S. heeft mishandeld door die S. meermalen, althans eenmaal, tegen/op het hoofd te slaan en/of door (met kracht) een arm om de nek van die S. te klemmen en/of die S. naar de grond te werken.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. De verdachte is daardoor niet geschaad in de verdediging.

Overweging met betrekking tot het bewijs

Standpunt van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal heeft bewezenverklaring gevorderd ter zake van het onder 2 tenlastegelegde feit.

Standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft primair vrijspraak bepleit ter zake van het onder 2 tenlastegelegde feit, aangezien verdachte een geslaagd beroep op noodweer toekomt. Daartoe heeft zij - kort samengevat - aangevoerd dat verdachte genoodzaakt was zich te verdedigen op het moment dat de hond van aangeefster S. zowel hemzelf als zijn hond aanviel. Toen verdachte daarna door de buurman (het hof begrijpt: aangever De L.) werd aangevallen, kon hij niet meer weggelopen en heeft hij zich proportioneel verdedigd door de buurman te weren met zijn vuist en door laatstgenoemde te duwen.

Subsidiar heeft de raadvrouw betoogd dat verdachte moet worden ontslagen van alle rechtsvervolging aangezien hem een geslaagd beroep op noodweereces toekomt. Daartoe heeft zij aangevoerd dat verdachte in paniek was omdat zijn hond voor zijn ogen bijna werd doodgebeten en hij, verdachte, zelf niet kon weggelopen en werd aangevallen door de buurman.

Verdachte heeft na het onderzoek ter terechtzitting in eerste aanleg voor het eerst de camerabeelden gezien die zien op het onder 2 tenlastegelegde feit. Volgens hem komt hetgeen op die beelden te zien is, niet overeen met hetgeen de verbalisant heeft gerelateerd.

Oordeel van het hof

Het hof heeft de camerabeelden bekeken en geconstateerd dat het proces-verbaal van bevindingen d.d. 27 juni 2023 zowel het onder 1 als het onder 2 tenlastegelegde bestrijkt. Voor zover de beelden relevant zijn voor het onder 2 tenlastegelegde oordeelt het hof dat de beschrijving in genoemd proces-verbaal van bevindingen overeenkomt met wat op de beelden te zien is. Het hof heeft derhalve geen reden om aan de juistheid van de waarnemingen betrekking hebbende op het onder 2 tenlastegelegde van de verbalisant te twifelen en acht voornoemd proces-verbaal van bevindingen derhalve betrouwbaar en bruikbaar voor bewijs.

Het hof stelt op grond van het onderzoek ter terechtzitting en de hierna opgenomen bewijsmiddelen de volgende feiten en omstandigheden vast. Daarbij merkt het hof op dat, nu namens verdachte beperkt hoger beroep is ingesteld, deze beperking met zich brengt dat het onder 1 tenlastegelegde feit in hoger beroep niet meer aan de orde is.

Op 7 mei 2023 te Emmen bevinden verdachte en zijn buurman, te weten aangever De L., zich op het perceel van laatstgenoemde. Op enig moment maakt verdachte onder de carport van De L. een schoppende beweging richting de hond van De L. Aangever De L. komt hierop ook de carport binnen, waarna een handgemeen ontstaat, waarbij De L. al snel ten val komt. Verdachte, die aangever De L. met zijn rechter hand naar beneden duwt en hem belet om zich op te richten, haalt vervolgens meermalen met zijn linker vuist uit richting het hoofd van aangever De L., waarbij deze zich vanaf een zeker moment in een liggende positie bevindt. Vervolgens komt aangeefster S. uit de woning gerend en probeert verdachte van aangever De L. weg te halen. Daarop volgt er een worsteling, waarbij verdachte de nek van aangeefster S. omklemt. Vervolgens komt de dochter van aangeefster S. de woning uitgerend. Dan volgt er wederom een worsteling waarbij aangeefster S. na enige seconden door haar dochter en aangever De L. aangeefster S. wordt ontzet.

Naar het oordeel van het hof kan verdachtes handelen jegens aangever De L. worden aangemerkt als een ogenblikkelijke, wederrechtelijke aanranding van diens lijf, waartegen aangeefster S. haar echtgenoot, te weten aangever De L., mocht verdedigen. Verdachte heeft zich, door met een arm de nek van aangeefster S. te omklemmen, ten gevolge waarvan zij pijn en letsel heeft ondervonden, naar het oordeel van het hof schuldig gemaakt aan mishandeling.

Het hof stelt vast dat het door de verdediging gevoerde verweer ziet op het onder 1 tenlastegelegde feit. Nu verdachte enkel beperkt hoger beroep heeft ingesteld (tegen het onder 2 tenlastegelegde feit) en het onder 1 tenlastegelegde feit reeds onherroepelijk is geworden, behoeft het verweer naar het oordeel van het hof geen verdere bespreking.

Bewezenverklaring

Door wettige bewijsmiddelen, waarin zijn vervat de redengevende feiten en omstandigheden waarop de bewezenverklaring steunt, acht het hof wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het onder 2 tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat:

2.

hij op 7 mei 2023 te Emmen, D. S. heeft mishandeld door een arm om de nek van die S. te klemmen.

Het hof acht niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is tenlastegelegd dan hierboven is bewezenverklaard, zodat deze daarvan behoort te worden vrijgesproken.

Bewijsmiddelen

Het hof bezigt de volgende bewijsmiddelen voor de bewezenverklaring van het tenlastegelegde feit:

1. Een naar wettelijk voorschrift opgemaakt proces-verbaal van aangifte d.d. 17 mei 2023, opgenomen op pagina 27 en volgende van het dossier van Politie Noord-Nederland met nummer NNSDA23014, inhoudende als verklaring van D. S.:

Ik doe aangifte van mishandeling, gepleegd door Richard . De mishandeling heeft plaatsgevonden op 7 mei 2023 op ons erf aan de K. te Emmen. Ik ben naar aanleiding van dit incident bij de huisarts geweest. Ik heb pijn en letsel opgelopen van de nekklem. Ik kan mijn hoofd nog steeds niet volledig draaien. Ik heb plekken op mijn knie en elleboog. Mijn knie is nog steeds dik en blauw. Ik kan er niet op steunen, omdat deze gekneusd en pijnlijk is.

2. Een geneeskundige verklaring “Overzicht journaalregels Praktijk Hakman/Hogervorst”, opgenomen op pagina 29 van voornoemd dossier, inhoudende:

Mevr. L. de-S.

Datum: 08-05-2023

Episode: mishandeling

Omschrijving: hoofdpijn, strekzijde re elleboog aantal schaafplekken en lichte zwelling, li schouder streepvormige schaafplek; li bovenbeen kleine blauwe plek, re knie geschaafd, hematoom achter re oor, kneuzingen/zwelling achter re oor en ki achterhoofd; nek beweeglijkheid lateroflexie beperkt in beide richtingen, hals gb.

3. Een naar wettelijk voorschrift opgemaakt proces-verbaal van bevindingen d.d. 27 juni 2023 met schermopnamen, opgenomen op pagina 126 e.v. van voornoemd dossier, inhoudende als relaas van verbalisant A.D. A.:

Ik, verbalisant A., heb de camerabeelden laten uitkijken en vervolgens laten beschrijven in onderstaand camerabeeldenverslag, waar ik, verbalisant, vervolgens een proces-verbaal van hem gemaakt en ondertekend.

Camerabeeldenspecialist R. heeft camerabeelden uitgekeken in zaak 2023115633, die waren opgesteld K. te Emmen. De opnames van vrijdag 23 september 2022 zijn gemaakt tussen 20:47 uur en 20:58 uur. Op de beelden zelf is de tijd tien minuten later, tijdens het veiligstellen van de beelden is geconstateerd dat de klok op de beelden 10 minuten voor liep op de werkelijke tijd.

Zondag 7 mei 2023 11:52:37 uur

NN1(het hof begrijpt: verdachte) maakt een trappende beweging in de richting van de donkergekleurde hond.

Zondag 7 mei 2023 11:52:39 uur

NN1 heeft zich zojuist omgedraaid en staat nu met het hoofd richting de straat. Op datzelfde moment lijkt NN 2 (het hof begrijpt: aangever De L.) door het hoek aan de voorzijde van de carport het gedeelte onder de carport in te lopen.

Zondag 7 mei 2023 11:52:39 uur

NN1 en NN2 lopen gelijktijdig naar elkaar toe, terwijl NN1 vermoedelijk als eerste bewegingen met beide armen, ter hoogte van het bovenlichaam van NN2, maakt in de richting van NN2. NN1 beweegt tevens zijn linkerbeen in de richting van NN2.

Zondag 7 mei 2023 11:52:40 uur

NN2 valt, vermoedelijk zonder dat NN1 daar een actieve rol in speelt, achterover. Vermoedelijk struikelt NN2 echter wel over de linkervoet van NN1.

Zondag 7 mei 2023 11:52:42 uur

NN2 ligt nu min of meer op de grond, met het gezicht naar beneden. NN1 pakt NN2 met beide handen ter hoogte van de schouders van NN2 vast.

Zondag 7 mei 2023 11:52:43 uur

NN1 houdt NN2 dicht bij de grond, vermoedelijk door met de rechterhand de nek van NN2 te grijpen. Met de linkerhand maakt NN1 een stompende beweging in de richting van de linkerszijde van het hoofd van NN2. Niet waarneembaar of NN1 NN2 ook raakt. De linkerhand, vermoedelijk gebald tot vuist, van NN1 is te zien.

Zondag 7 mei 2023 11:52:46 uur

NN1 plaatst de rechterknie ter hoogte van het borstbeen van NN2, die nu met z'n rug op de grond ligt. NN1 blijft doorgaan met het maken van stompende bewegingen, zes keer, met z'n linker gebalde vuist in de richting van het gezicht van NN2. Dit gebeurt met kracht. Niet waarneembaar waar NN2 precies geraakt wordt maar zeer vermoedelijk op zijn hoofd. NN2 probeert met behulp van de linker gestrekte arm NN1 op afstand te houden. Met deze gestrekte linkerarm duwt NN2 NN1 ter hoogte van de rechterschouder.

Zondag 7 mei 2023 11:52:48 uur

Terwijl NN2 op de grond ligt en NN1 over NN2 heen gebogen staat, komt NN3 (het hof begrijpt: aangeefster S.) uit de voordeur van het pand, waar de carport onderdeel van uitmaakt. NN3 loopt met versnelde pas richting NN1 en NN2.

Zondag 7 mei 2023 11:52:48 uur

NN3 probeert NN1 bij NN2 weg te halen. NN3 gebruikt hiertoe vermoedelijk beide armen, waarmee NN3 NN1 ter hoogte van het bovenlijf vast pakt.

Zondag 7 mei 2023 11:52:48 uur

Vermoedelijk wijkt NN1 naar rechts, vermoedelijk als gevolg van de 'ingreep' die NN3 ten uitvoer brengt.

Zondag 7 mei 2023 11:52:50 uur

NN1 heeft nu zeer vermoedelijk de linkerarm om de nek van NN3 heen.

Zondag 7 mei 2023 11:52:51 uur

NN3 wordt vermoedelijk door NN1 tegen de grond gewerkt. De worsteling tussen NN1, NN2 en NN3 heeft bovendien tot gevolg dat de fiets inmiddels is omgevallen.

Zondag 7 mei 2023 11:52:52 uur

NN1 valt, zeer waarschijnlijk door toedoen van NN3, achterover tegen een geparkeerde scooter. NN2 kruipt vermoedelijk in de richting van NN1.

Zondag 7 mei 2023 11:52:53 uur

Terwijl NN3 vermoedelijk overeind probeert te komen en NN2 op de knieën achter NN1 zit, komt rechtsonder uit de richting van de voordeur van de woning NN4 (het hof begrijpt: de dochter van aangeefster S. en aangever De L.) in beeld.

Zondag 7 mei 2023 11:52:55 uur

NN4 probeert, vermoedelijk in samenwerking met NN2 en NN3 te ontzetten uit de worsteling die NN3 en NN1 op dat moment hebben. NN1 bevindt zich zeer vermoedelijk achter NN4.

Zondag 7 mei 2023 11:53:01 uur

NN2 houdt het bovenlijf van NN1, die nu gebukt staat, met de rechterarm vast. NN4 probeert vermoedelijk de hond, achteruit te trekken. NN3 wordt vermoedelijk ter hoogte van de schouders en/of het hoofd door NN1 vastgehouden.

Strafbaarheid van het bewezenverklaarde

Het onder 2 bewezenverklaarde levert op:
mishandeling.

Strafbaarheid van de verdachte

Verdachte is strafbaar aangezien geen omstandigheid is gebleken of aannemelijk geworden die verdachte niet strafbaar zou doen zijn.

Oplegging van straf en/of maatregel

Standpunt van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal heeft gevorderd dat wordt bepaald dat voor het onder 1 tenlastegelegde feit door de politierechter een werkstraf van vijftig uren is opgelegd en dat verdachte voor het onder 2 tenlastegelegde feit wordt veroordeeld tot een taakstraf van dertig uren, subsidiair vijftien dagen hechtenis, met aftrek van voorarrest.

Standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft verzocht om oplegging van een taakstraf van dertig uren, subsidiair vijftien dagen hechtenis, met aftrek van voorarrest. Daartoe heeft zij aangevoerd dat bij de strafoplegging rekening gehouden dient te worden met het (eigen) aandeel van aangeefster S. en aangever De L. aan het ontstaan van het tenlastegelegde feit.

Oordeel van het hof

De hierna te melden strafoplegging is in overeenstemming met de aard en de ernst van het bewezenverklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan, mede gelet op de persoon van verdachte, zoals van een en ander bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken.

Verdachte heeft zich op 7 mei 2023 schuldig gemaakt aan mishandeling van zijn buurvrouw door zijn arm om haar nek te klemmen, terwijl zij haar man te hulpschoot, ten gevolge waarvan zij pijn en letsel heeft opgelopen. Door aldus te handelen heeft verdachte een ernstige inbreuk gemaakt op de lichamelijke integriteit van het slachtoffer. Uit de ter terechtzitting in hoger beroep afgelegde verklaring blijkt dat het bewezenverklaarde feit een grote impact heeft gehad op het leven van aangeefster S.

Het hof heeft acht geslagen op het de verdachte betreffende uittreksel Justitiële Documentatie d.d. 15 mei 2025. Daaruit blijkt dat verdachte niet eerder onherroepelijk is veroordeeld voor het plegen van strafbare feiten.

Voorts heeft het hof acht geslagen op de persoonlijke omstandigheden van verdachte, zoals die uit het dossier blijken en ter terechtzitting in hoger beroep door hemzelf en zijn raadvrouw naar voren zijn gebracht.

Alles afwegende acht het hof oplegging van een taakstraf van twintig uren, subsidiair tien dagen hechtenis, passend en geboden. Dat is een lagere straf dan de advocaat-generaal heeft gevorderd. Het hof heeft rekening gehouden met de omstandigheid dat het minder bewezen heeft geacht dan de politierechter.

Strafbepaling ex artikel 423, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering

Nu het hoger beroep slechts is gericht tegen het onder 2 tenlastegelegde feit zal het hof overeenkomstig het bepaalde in artikel 423, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering de straf ten aanzien van het in eerste aanleg onder 1 subsidiair bewezenverklaarde feit bepalen. Het onder 1 subsidiair bewezenverklaarde feit betreft een misdrijf, te weten mishandeling. Het hof zal de straf voor dit feit bepalen op een taakstraf voor de duur van vijftig uren, subsidiair vijftentwintig dagen hechtenis.

Vordering van de benadeelde partij D. S.

De benadeelde partij heeft zich in eerste aanleg in het strafproces gevoegd met een vordering tot schadevergoeding. Deze bedraagt € 2.067,89, bestaande uit € 817,89 aan materiële schade en € 1.250,00 aan immateriële schade. De vordering is bij het vonnis waarvan beroep toegewezen tot een bedrag van € 618,06. De benadeelde partij heeft zich in hoger beroep opnieuw gevoegd voor het bedrag van de oorspronkelijke vordering.

Standpunt van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal heeft gevorderd dat de vordering tot schadevergoeding van de benadeelde partij deels wordt toegewezen, te weten tot € 618,06, vermeerderd met wettelijke rente en met oplegging van de schadevergoedingsmaatregel, en dat de benadeelde partij ten aanzien van het overige gevorderde niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Standpunt van de verdediging

De raadvrouw heeft primair verzocht de benadeelde partij niet-ontvankelijk te verklaren vanwege de bepleite vrijspraak. Subsidiair heeft de raadvrouw verzocht de vordering te matigen, gelet op de toedracht van het gebeurde.

Oordeel van het hof

Uit de onderbouwing van de vordering tot schadevergoeding blijkt dat de benadeelde partij schadevergoeding vordert voor de door haar geleden schade ten gevolge van de onder 1 en 2 bewezenverklaarde feiten. De beperking van het hoger beroep brengt met zich mee dat het onder 1 bewezenverklaarde feit in hoger beroep niet meer aan de orde is.

Het hof komt tot een beperkte bewezenverklaring van het onder 2 tenlastegelegde, alleen het klemmen van een arm om de nek. Van de overige onder 2 tenlastegelegde geweldshandelingen zal verdachte worden vrijgesproken. Nu op basis van het dossier en het verhandelde ter zitting niet kan worden vastgesteld op welk moment de door de benadeelde partij gevorderde schade is ontstaan en voor een dergelijke vaststelling nader onderzoek noodzakelijk zou zijn, is het hof van oordeel dat behandeling van de vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. De benadeelde partij kan daarom thans in de vordering niet worden ontvangen en kan de vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

Het hof heeft gelet op de artikelen 9, 22c, 22d en 300 van het Wetboek van Strafrecht.

Deze voorschriften zijn toegepast, zoals zij golden ten tijde van het bewezenverklaarde.

BESLISSING

Het hof:

Vernietigt het vonnis waarvan beroep voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen en doet in zoverre opnieuw recht:

Verklaart zoals hiervoor overwogen bewezen dat de verdachte het onder 2 tenlastegelegde heeft begaan.

Verklaart niet bewezen hetgeen de verdachte meer of anders is tenlastegelegd dan hierboven is bewezenverklaard en spreekt de verdachte daarvan vrij.

Verklaart het onder 2 bewezenverklaarde strafbaar, kwalificeert dit als hiervoor vermeld en verklaart de verdachte strafbaar.

Veroordeelt de verdachte tot een **taakstraf** voor de duur van **20 (twintig) uren**, indien niet naar behoren verricht te vervangen door **10 (tien) dagen hechtenis**.

Beveelt dat de tijd die door de verdachte vóór de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in enige in artikel 27, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht bedoelde vorm van voorarrest is doorgebracht, bij de uitvoering van de opgelegde taakstraf in mindering zal worden gebracht,

volgens de maatstaf van twee uren taakstraf per in voorarrest doorgebrachte dag, voor zover die tijd niet reeds op een andere straf in mindering is gebracht.

Bepaalt de door de politierechter opgelegde straf voor het onder 1 subsidiair bewezenverklaarde op:

een **taakstraf** voor de duur van **50 (vijftig) uren**, indien niet naar behoren verricht te vervangen door **25 (vijfentwintig) dagen hechtenis**.

Vordering van de benadeelde partij D. S.

Verklaart de benadeelde partij D. S. niet-ontvankelijk in de vordering tot schadevergoeding en bepaalt dat de benadeelde partij de vordering slechts bij de burgerlijke rechter kan aanbrengen.

Bepaalt dat de benadeelde partij en de verdachte ieder hun eigen kosten dragen.

Aldus gewezen door
mr. H.J. Deuring, voorzitter,
mr. M.B. de Wit en mr. P.S. Bakker, raadsheren,
in tegenwoordigheid van mr. A.M.J. Flach, griffier,
en op 2 juli 2025 ter openbare terechtzitting uitgesproken.

